

opusdei.org

Evangelí del diumenge de la setmana XXXIII de durant l'any: a qui té se li donarà

Evangelí i comentari del
Diumenge de la setmana XXXIII
de durant l'any (Cicle A). "Molt
bé, servent bo i fidel! Has estat
fidel en poca cosa". Una bona
manera de fer rendir els talents
rebuts és ajudar els altres a
descobrir els seus, en definitiva,
il·lusionar-nos de ser
dinamitzadors dels talents dels
altres perquè també ells

participin d'aquesta fecunditat divina.

Evangelí (Mt 25, 14-30)

De manera semblant, un home que havia de fer un llarg viatge va cridar els seus servents i els va confiar els seus béns. A un li donà cinc talents; a l'altre, dos, i a l'altre, un —a cada un segons la seva capacitat—, i després se'n va anar.

Immediatament, el qui havia rebut cinc talents els va fer treballar i va guanyar-ne cinc més. Igualment, el qui n'havia rebut dos en va guanyar dos més. Però el qui n'havia rebut un se'n va anar a fer un clot a terra i va amagar-hi els diners del seu senyor.

Al cap de molt de temps arriba el senyor d'aquells servents i es posa a passar comptes amb ells. Es presentà el qui havia rebut cinc talents i en dugué cinc més, tot dient:

—Senyor, em vas confiar cinc talents; mira: n'he guanyat cinc més.

L'amo li va dir:

—Molt bé, servent bo i fidel! Has estat fidel en poca cosa; jo t'encomanaré molt més. Entra al goig del teu senyor.

Es presentà també el qui havia rebut dos talents i digué:

—Senyor, em vas confiar dos talents; mira: n'he guanyat dos més.

L'amo li va dir:

—Molt bé, servent bo i fidel! Has estat fidel en poca cosa; jo t'encomanaré molt més. Entra al goig del teu senyor.

Es presentà encara el qui havia rebut un talent i digué:

—Senyor, sabia que ets un home dur, que segues on no has sembrat i

reculls on no has escampat. Vaig tenir por i vaig amagar a terra el teu talent. Aquí tens el que és teu.

Però el senyor li va respondre:

—Servent dolent i gandul! Sabies que sego on no he sembrat i recullo on no he escampat. Per això calia que possessis els meus diners al banc, i ara que he tornat hauria recobrat el que és meu amb els interessos.

Preneu-li el talent i doneu-lo al qui en té deu. Perquè a tot aquell qui té, li donaran encara més, i en tindrà a vessar; però al qui no té, li prendran fins allò que li queda. I a aquest servent inútil llanceu-lo fora, a la tenebra; allà hi haurà els plors i el cruixit de dents.

.....

Comentari

Avui l'Església celebra el trenta-tresè diumenge del temps ordinari, l'últim abans de la solemnitat de Crist Rei que tanca l'any litúrgic. L'evangeli reservat per a aquest diumenge recull la paràbola dels talents, que il·lustra la necessitat d'aprofitar els dons que se'ns donen per servir Déu i els altres.

La història de l'home que marxa i lliura els seus béns a uns servents perquè negociïn fins a la tornada, té dues versions als evangelis: la de Lluc (19, 11-27) i aquesta de Mateu. A la versió de Lluc, l'amo lliura als seus tres serfs respectivament 10 mines, 5 i 1. La mina equivalia a 100 dracmes, és a dir, mig quilo de plata. En canvi, Mateu esmenta una altra mesura, els talents, lliurats en menor nombre (5, 3 i 1), però que representen una quantitat molt superior: en efecte, el talent equivalia a 6000 dracmes (uns 35 quilos de plata). Els tres servents reben, per tant, uns 175 quilos de

plata el primer, 105 el segon i 35 el tercer. Amb aquesta varietat en la distribució, la paràbola simbolitza la varietat dels dons i carismes que Déu distribueix segons el seu disseny provident.

“Al cap de molt temps” (v. 19), l'amo de la paràbola torna. Els dos primers servents són premiats pel seu treball. Com explica sant Jeroni, *“tots dos, doncs, reben el mateix premi, no a causa de la grandesa del guany, sinó per la sol·licitud de la seva voluntat”*[1]. Aquests dos servents van fer servir tot el que van rebre, fos molt o poc en aparença, en benefici del seu amo. Per això són anomenats *“servent bo i fidel”* (v. 21).

En canvi, el tercer servent no pensa en el seu amo ni en la seva prosperitat, sinó en la pròpia seguretat: per això enterra el seu talent per tornar-lo intacte. L'amo el titlla amb duresa de *“Servent dolent i*

gandul” (v. 26). Crida l'atenció que el senyor de la paràbola li tregui el talent i li doni al que ja en tenia cinc. Sembla un gest incompatible amb la bondat i la misericòrdia de Déu. A més, l'amo fa referència als “banquers”, que podrien haver generat interessos. El sentit de la paràbola desconcerta a primera vista i exigeix una reflexió per part nostra.

D'una banda, el Papa Francesc subratllava que el patrimoni que el senyor lliura als seus servents a la paràbola representa sobretot béns espirituals, és a dir, “*la seva Paraula, l'Eucaristia, la fe al Pare celestial, el seu perdó*”[2]. Qui aprofita aquests dons i els dona a conèixer permet a Déu que la pròpia vida doni fruits.

Precisament perquè el contingut principal del patrimoni que se'ns dona consisteix en la gràcia de Déu, aquells que la reben amb bones disposicions i generositat, s'habiliten

ells mateixos per rebre encara més gràcies. En canvi, qui no aprofita els béns que Déu li envia i “els enterra”, per mandra i manca de generositat, qui no prega ni acudeix als sagraments, es fa voluntàriament incapaç de rebre'n més i de créixer per donar més fruit. Per això diu el Senyor *“a tot aquell qui té, li donaran encara més, i en tindrà a vessar; però al qui no té, li prendran fins allò que li queda”* (v. 29).

D'altra banda, quan ens disposem generosament per al servei de Déu, en la nostra pregària personal i, en especial, en el sacrifici de l'altar, seria com posar els nostres talents a les mans de “banquers” que garanteixen el fruit dels nostres dons. En canvi, qui és egoista i busca sempre el benefici propi, n'ofega la fecunditat.

Com advertia sant Josepmaria, els talents representen també les nostres

qualitats humanes i capacitats personals. I en aquest sentit, no podem identificar-nos amb el servent que enterra el seu talent: *“Quina tristesa no treure partit, un autèntic rendiment de totes les facultats, poques o moltes, que Déu concedeix a l’home perquè es dediqui a servir les ànimes i la societat! (...) — assenyala sant Josepmaria— Desenterra aquest talent! Fes-lo productiu, i assaboriràs l’alegria que, en aquest negoci sobrenatural, no hi fa res que el resultat no sigui a la terra una meravella que els homes poden admirar. El que és essencial és donar tot el que som i posseïm, procurar que el talent rendeixi, i comprometre’ns contínuament a produir un bon fruit”*[3].

Finalment, una bona manera de fer rendir els talents rebuts és ajudar els altres a descobrir els seus, en definitiva, il·lusionar-nos de ser dinamitzadors dels talents dels altres

perquè també ells participin
d'aquesta fecunditat divina.

---

[1] *Catena aurea*, in loc.

[2] Papa Francesc, Àngelus, 16 de
novembre de 2014.

[3] Sant Josepmaria Escrivà, *Amics de
Déu*, nn. 45-47

Pablo M. Edo // Andriyko
Podilnyk - Unsplash

---

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/gospel/evangeli-del-
diumenge-de-la-setmana-xxxiii-de-
durant-lany-a-qui-te-se-li-donara/](https://opusdei.org/ca/gospel/evangeli-del-diumenge-de-la-setmana-xxxiii-de-durant-lany-a-qui-te-se-li-donara/)
(13/01/2026)